

Lovforslag nr. L 109. Fremsat den 1. december 1987 af Stavad (S), Helen Beim (S), Erling Christensen (S), Pia Gjellerup (S), J. K. Hansen (S), Jytte Hilden (S) og Lykkesoft (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af forbrugslån og skattekontrolloven

(Fritagelse for afgift af renter af lån under 300.000 kr. optaget før 1. januar 1987)

§ 1

I lov nr. 698 af 17. oktober 1986 om afgift af renter af forbrugslån foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, affattes nr. 3 således:

»3) renter af andre end de under nr. 1 og 2 nævnte lån, for så vidt der er tale om lån mod direkte tinglyst pant i fast ejendom, der tilhører den afgiftspligtige eller dennes ægtefælle. Endvidere medregnes renter af andre lån indtil 300.000 kroner optaget med samme kreditor samt i afgiftsårene 1987-89 renter af byggelån omfattet af § 62, stk. 5, i lov om stempelafgift.«

2. I § 3 ophæves stk. 5, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Nedsættelse af afgiftsgrundlaget efter stk. 4, nr. 3, er betinget af, at aftalen om udstedelse af pantebrev eller låneaftalen er indgået skriftligt før den 1. januar 1987. Er lånet optaget som en kassekredit eller et andet lån med adgang til variabel udnyttelse, nedsættes afgiftsgrundlaget med renterne af et lånebeløb svarende til kredittens maksimum pr. 31. december 1986. Udgjorde kredittens saldo pr. 31. december 1986 et mindre beløb end kredittens maksimum nedsat med 10.000 kroner, kan afgiftsgrundlaget dog højst nedsættes med renterne af et lånebeløb svarende til saldoen.

Stk. 6. Overstiger restgælden på lån omfattet af stk. 4, nr. 3, 2. pkt., 300.000 kroner, kan den

afgiftspligtige opnå nedsættelse af afgiftsgrundlaget for renteudgifter af lån op til 300.000 kroner, såfremt et lånebeløb svarende hertil inden den 1. juni 1988 overføres til et særskilt låneforhold. Afdragene på dette lån skal mindst udgøre en forholdsmæssig andel af de aftalte afdrag for det oprindelige lån, svarende til forholdet mellem den udskilte del og det oprindelige lån. For så vidt angår lån, for hvilke der ikke er aftalt en løbende årlig afdragsordning, er det en betingelse for nedsættelse af afgiftsgrundlaget i henhold til stk. 4, nr. 3, at der inden den 1. juni 1988 indgås en aftale mellem kreditor og den afgiftspligtige om, at lånebeløbet afvikles som et annuitetslån over maksimalt 8 år eller som et serielån over maksimalt 10 år.

Stk. 7. Ændring af en låneaftale omfattet af stk. 4, nr. 3, efter den 31. december 1986 medfører ikke bortfald af retten til at nedsætte afgiftsgrundlaget med renterne af lånet, medmindre lånet forhøjes eller løbetiden forlænges.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 8-10.

3. I § 3, stk. 7, som bliver stk. 9, ændres »50 kroner« til: »100 kroner«.

4. I § 13 indsættes som nyt stykke efter stk. 2:

»Stk. 3. For afgiftsåret 1987 beregnes kun afgift af den del af afgiftsgrundlaget, der oversti-

ger 20.000 kr. Endvidere opkræves for afgifts-
året 1987 ikke afgiftsbeløb på under 1.000 kr.«

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse
nr. 401 af 6. juli 1984, som ændret senest ved
lov nr. 308 af 25. maj 1987, foretages følgende
ændring:

§ 8 P, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) lånetype, herunder om lånet er omfattet
af § 3, stk. 4, i lov om afgift af renter af for-
brugslån.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter be-
kendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, og § 2 har virkning fra
den 1. januar 1988.

Stk. 3. Er der i tiden mellem den 31. decem-
ber 1986 og lovens ikrafttræden aftalt en forhø-
jelse eller en forlængelse af løbetiden for et lån
omfattet af lov om afgift af renter af forbrugs-
lån § 3, stk. 4, nr. 3, kan den afgiftspligtige opnå
nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renterne
af lånet, såfremt låneaftalen pr. 31. december
1986 genetableres inden den 1. juni 1988.

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

Kartoffelkurens forbrugsrenteafgift indeholder så mange tilfældigheder, at der hviler en tung forpligtelse for alle Folketingets medlemmer til at gøre lovgivningen mere retfærdig i sin virkning. Derudover er loven næsten umulig at administrere. Såfremt loven fortsætter uændret, vil skattemyndighederne modtage i titusindvis af forkerte oplysninger og være uden nogen reel chance for at kontrollere de afgivne oplysninger. Loven virker nedbrydende på befolkningens respekt for lovgivningen og truer den enkelte borgers retssikkerhed.

Problemerne knytter sig især til lån optaget inden det oprindelige lovforslags fremsættelse den 7. oktober 1986.

Derfor er lovforslagets hovedsigte at fritage gamle lån inden for rimelige grænser for forbrugsrenteafgiften.

Familier, der har disponeret på næsten samme måde, bliver behandlet forskelligt. En teknisk detalje afgør, om et lån er omfattet af afgiften eller er fritaget. To familier, der bor ved siden af hinanden og har købt hus samtidig, behandles forskelligt.

Den ene har optaget lån i et pengeinstitut med en afvikling over mindst 8 år og med sikkerhed i huset. Den er fritaget for afgiften.

Den anden familie har ligeledes optaget lån i et pengeinstitut, men på kassekreditlignende vilkår. Også dette lån afvikles over mindst 8 år med sikkerhed i huset. Den er omfattet af afgiften.

En tilfældig ændring af ydelsen eller en hvilken som helst anden ændring kan være skyld i, at lånet er omfattet af afgiften.

Familier, der bor til leje, er uden undtagelse omfattet af afgiften, uanset om lånet er optaget til boligindskud eller boligforbedringer.

Alle ovennævnte dispositioner er foretaget inden det oprindelige lovforslags fremsættelse den 7. oktober 1986. Derfor har det været umuligt for de pågældende familier at tage højde for afgiften.

I forbindelse med lovens vedtagelse i 1986 opstod der en debat om, hvorvidt loven havde tilbagevirkende kraft. Det har Socialdemokratiet aldrig påstået. Derimod mener vi, at lovens tilfældige virkninger er helt uacceptable.

Danmarks Sparekasseforening oplyste således under udvalgsarbejdet i 1986, at man skønnede, at der alene i sparekassesektoren er ydet lån til 125.000 familier til rene boligformål, som efter gældende regler vil blive afgiftsbelagte.

Et forsigtigt skøn må føre til, at mindst et tilsvarende antal familier vil blive pålagt afgift på boliglån i banksektoren.

Det er altså falsk varebetegnelse, når regeringen påstår, at gamle boliglån er fritaget for afgift. Tværtimod kan det konstateres, at mindst 250.000 familier bliver ramt af afgiften på rene boliglån.

Ud over lovens mange tilfældigheder – specielt i forhold til gamle lån – er den næsten umulig at administrere. En detalje i lånets udformning eller en lille ændring af lånet kan være afgørende for lånets afgiftsmæssige status.

Gennemføres der ikke ændringer, vil det enten betyde administrativt kaos eller titusindvis af forkerte oplysninger til skattemyndighederne. Kontrolopgaven for skattemyndigheden er samtidig næsten umulig. Et eldorado for skattesnydere og en umulig situation for de ærlige.

Loven er så kompliceret, at regeringen har ment det umuligt at pålægge långiverne at oplyse kunder og skattemyndigheder om, hvorvidt lånene er omfattet af afgift.

Det betyder samtidig, at de bestræbelser, der gøres for at forenkle selvangivelserne, ikke fuldt ud kan gennemføres. Skattemyndighederne får oplyst årets renteudgift fra långiverne, men ikke, om lånene er omfattet af forbrugsrenteafgiften. Disse oplysninger skal fortsat afgives af den enkelte skatteyder.

Det er bemærkelsesværdigt, at en regering, som holder mange festtaler om borgernes retssikkerhed, gennemfører en lovgivning, der er så kompliceret, at

selv ærlige skatteydere vil kunne risikere at komme til at snyde i skat.

Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget kan opdeles i 3 hovedafsnit:

1. En særlig løsning for afgiftsåret 1987, hvor afgiften kan indbetales på en bunden konto i pengeinstitutterne. Her foreslås, at der indføres et generelt bundfradrag i den beregnede afgift på 4.000 kr.

Endvidere skal afgiftsbeløb på under 1.000 kr. ikke opkræves for afgiftsåret 1987.

2. For afgiftsåret 1988 og efterfølgende år medregnes lån op til 300.000 kr. som hovedregel ikke ved beregning af afgiften, såfremt lånet er optaget inden den 1. januar 1987 og der er aftalt en løbende årlig afvikling.

Den tidligere umulige afgrænsning mellem fritagene og afgiftsbelagte lån bortfaldt herefter for afgiftsåret 1988 og efterfølgende år.

3. Fra og med afgiftsåret 1988 pålægges indberetningspligtige låneinstitutter at afgive oplysninger til skattemyndighederne og skatteyderne om, hvilke lånerenter der er omfattet af afgiftsplikten.

Endvidere fastsættes mindstebeløbet, der opkræves, til 100 kr. imod 50 kr. i den gældende lov.

Afgiftsåret 1987

Af tidsmæssige og praktiske grunde er det umuligt at gennemføre den langsigtede løsning med virkning fra afgiftsåret 1987. Selvangivelserne for 1987 er allerede udarbejdet og sendt til trykning. De foreslåede ændringer i optagne lån m.v. kan ikke gennemføres, inden selvangivelserne for 1987 skal indleveres, dvs. senest den 15. februar 1988 for de fleste skatteydere.

Derfor lægges der op til en særlig løsning for 1987, som for de fleste vil give det samme slutresultat som den langsigtede løsning for 1988 og efterfølgende år.

Det foreslås, at der i den beregnede afgift for 1987 ydes et bundfradrag på 4.000 kr. Endvidere skal afgiftsbeløb på under 1.000 kr. ikke opkræves.

Er den beregnede afgift for 1987 på under 5.000 kr. efter gældende regler, slipper man helt for at indbetale en afgift i 1988 for afgiftsåret 1987. Beregnes afgiften for 1987 eksempelvis til 8.500 kr., skal der indbetales $8.500 \text{ kr.} \div 4.000 \text{ kr.}$, altså 4.500 kr.

Det betyder, at man helt entydigt kan oplyse, at såfremt renteudgifterne for 1987 er på under 25.000 kr., når der bortses fra realkreditlån, statslige og statsgaranterede studielån samt sælgerpantebreve, så behøver man ikke at bekymre sig om forbrugsrenteafgiften.

Er renteudgifterne på over 25.000 kr., skal man fortsat ind i en konkret vurdering af lån, der er fritaget, og eventuelle renteindtægter, som kan modregnes.

Fordelen er, at langt hovedparten af alle skatteydere herefter vil være fritaget for afgiften i 1987. Ligeledes får vi fjernet hovedparten af afgiftens tilfældige og uretfærdige virkninger, også for 1987.

Endelig bliver det muligt for de lignende myndigheder at gennemføre en tilfredsstillende kontrol med de resterende afgiftspligtige skatteydere.

Lån optaget før 1. januar 1987 for afgiftsåret 1988 og efterfølgende år

Då der foretages en klar adskillelse imellem afgiftsåret 1987 og de efterfølgende afgiftsår, er det ikke nødvendigt at fastholde den gældende afgrænsning. Ændringerne vedrørende afgiftsåret 1988 og fremover kan således foretages mere frit uden at komme i konflikt med regler, der får tilbagevirkende kraft.

Derfor foreslås, at der ses bort fra den tidligere komplicerede og administrativt umulige afgrænsning for gamle lån.

I stedet gennemføres en generel fritagelse for lån optaget før 1. januar 1987, såfremt lånene ikke sammenlagt overstiger 300.000 kr. pr. låneinstitut og de underlægges en løbende afvikling. Herudover er realkreditlån, statslige og statsgaranterede studielån, sælgerpantebreve og lån med direkte pant i fast ejendom fortsat uden undtagelse fritaget for afgiften.

Med et loft på 300.000 kr. vil alle normale boliglån i pengeinstitutter være fritaget for afgiften. De få lån, der overstiger 300.000 kr., vil kunne opdeles, så renteudgifterne af de 300.000 kr. kan blive friholdt for afgiften. Loftsreglen foreslås for at undgå, at umådeholdent lånefinansieret forbrug eller lån optaget i spekulationsojem bliver friholdt for afgiften.

Mange boliglån er i de seneste år ydet på kassekreditlignende vilkår. Disse kreditter er uanset formål defineret som afgiftspligtige efter gældende regler.

Er kreditterne optaget før den 1. januar 1987, betyder lovforslaget, at de fritages, såfremt der er aftalt en løbende årlig afvikling af kreditten. Der tages normalt udgangspunkt i kredittens maksimum pr. 31. december 1986. Udgjorde forskellen imellem maksimum og saldo pr. 31. december 1986 mere end 10.000 kr., kan afgiftsgrundlaget dog højst nedsættes med renterne af et lånebeløb svarende til saldoen.

Er der ikke aftalt afvikling på et kassekreditlån indgået før 1. januar 1987, kan det kun fritages for afgiften, såfremt der aftales en afvikling over maksi-

malt 8 år som annuitetslån eller over 10 år som serialån. Denne bestemmelse gælder tilsvarende for øvrige lån, der henstår uden afdrag.

Loftsbestemmelsen om, at sammenlagt højest 300.000 kr. pr. låneinstitut kan fritages for afgiften, gælder for alle former for lån, bortset fra statslige og statsgaranterede studielån, realkreditlån, sælgerpantebreve og lån med direkte pant i fast ejendom optaget før 1. januar 1987.

Af praktiske grunde er loftsreglen knyttet til låneinstituttet og ikke til den enkelte person. Det kan for enkelte betyde en højere grænse, såfremt der er optaget lån i flere låneinstitutter. I den store sammenhæng vil det næppe have den store betydning set i forhold til de administrative fordele, der knytter sig til den foreslåede fremgangsmåde.

Er der efter den 31. december 1986 aftalt en forhøjelse eller en forlængelse af løbetid, som bringer lånet ind under de mere restriktive bestemmelser for nye lån, åbnes der mulighed for, at låneaftalen, som den forelå den 31. december 1986, kan genetableres. Denne mulighed åbnes, for at skatteyderne, der har disponeret i tillid til gældende regler, ikke skal føle sig uretfærdigt behandlet.

Endelig gøres reglerne mere fleksible. Efter gældende regler bortfalder afgiftsfriheden, såfremt låneaftalen ændres. Det betyder eksempelvis, at man afskærer muligheden for at aftale ændring af et fast forrentet lån eller en hurtigere afvikling af et lån end oprindeligt aftalt. De meget stive bestemmelser fjerner en sund konkurrence imellem låneinstitutterne til skade for låntagerne.

Derfor foreslås, at alene en langsommere afvikling end aftalt eller en forhøjelse af lånet indebærer, at renterne af lånet bliver afgiftspligtige.

Enkel administration fra afgiftsåret 1988 og fremefter

Gennemføres de foreslåede ændringer, er det muligt fra og med afgiftsåret 1988 at pålægge alle indberetningspligtige låneinstitutter at afgive oplysninger til skattemyndighederne og skatteyderne om, hvilke lånerenter der er omfattet af afgiftspligten.

Det betyder, at kontrollen fremover fortrinsvis kan gennemføres maskinelt. Alene lån optaget hos de få ikke indberetningspligtige långivere kan give anledning til en manuel kontrol.

Herved opnås den retssikkerhed, som de gældende regler fuldstændig har set bort fra. Borgerne kommer til at betale den afgift, som loven foreskriver. Hverken mere eller mindre.

For at de opkrævede beløb kan stå i et rimeligt forhold til omkostningerne, fastsættes mindstebeløbet,

der opkræves, til 100 kr. I øjeblikket er mindstebeløbet 50 kr.

Økonomiske konsekvenser

Socialdemokratiet var i 1986 enige i, at der var behov for et indgreb, som bremsede for det lånefinansierede forbrug. Vi var derimod uenige i de anvendte midler.

Vi mener fortsat, at den økonomiske situation kræver lånebegrænsende foranstaltninger. Derfor har vi tilstræbt ændringer i forbrugsrenteafgiftsloven, som ikke vil stimulere optagelse af nye lån til forbrug.

Lovforslaget koncentrerer sig derfor alene om ændringer i forhold til lån, som allerede er optaget. Derimod fastholdes reglerne uændrede i forhold til nye lån, som optages. De foreslåede ændringer vil endog i nogen udstrækning virke yderligere begrænsende. I den udstrækning, hvor lån omlægges til en hurtigere afvikling end ellers planlagt for at blive fritaget for afgiften, vil dette virke forbrugsbegrænsende.

At gamle lån som hovedregel fritages for afgiften, vil naturligvis begrænse afgiftsprovenuet. Det betyder næppe noget tab for statskassen i 1988, hvor afgiften kan indbetales på særlige konti i pengeinstitutter m.v.

Afgiften har i henhold til udtalelser fra regeringen ved dens indførelse aldrig haft en fiskal hensigt, men alene en lånebegrænsende hensigt. Denne hensigt fastholdes med de foreslåede ændringer.

Det er svært at afgøre, hvor stor reel betydning forbrugsrenteafgiftens indførelse har haft på forbrugsudviklingen. Samtidig med afgiftens indførelse gennemførtes en betydelig række af ændringer i forhold til kontokøb, stempelafgift, afbetalingshandler, realkreditbelåning osv. Derfor er det umuligt at udskille virkningen af den enkelte ændring.

Efter Socialdemokratiets opfattelse var den største ændring, at regeringen med kartoffelkuren erkendte, at Danmarks reelle økonomiske problemer var og fortsat er betydelige. Det, at regeringen tvunget af realiteterne måtte opgive sin uforbeholdne og falske optimisme, må ikke undervurderes. Det ændrede det økonomiske/psykologiske klima i Danmark. Man kan ikke bilde befolkningen ind, at det går ufatteligt godt og så samtidig forvente, at den samme befolkning reagerer med forbrugsmæssig tilbageholdenhed.

Alligevel har Socialdemokratiet vurderet, at det vil være økonomisk risikabelt at lempe forbrugsrenteafgiften i forhold til nyoptagne lån uden samtidig at sætte andre begrænsningsregler i stedet for. Derfor har vi i den øjeblikkelige situation med beklagelse

måttet affinde os med, at loven fortsat indeholder visse urimeligheder, som det ikke vil være muligt at reparere på, såfremt loven samtidig skal kunne administreres.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

I henhold til bestemmelsen nedsættes afgiftsgrundlaget med renterne af lån mod direkte tinglyst pant i fast ejendom, der tilhører den afgiftspligtige eller dennes ægtefælle. Bestemmelsen omfatter eksempelvis sælgerpantebreve og andre pantebrev udstedt direkte til kreditor. Bestemmelsen omfatter derimod ikke lån mod håndpant i pantebrev, dvs. lån optaget mod tinglyst ejerpantebrev, skadesløsbrev eller sælgerpantebrev.

Endvidere nedsættes afgiftsgrundlaget med renter af lån indtil 300.000 kr. optaget med samme kreditor. Ud over lån, der er afgiftsfri i medfør af stk. 4, nr. 1, 2, 3 og 4, nedsættes afgiftsgrundlaget med renter af lån indtil 300.000 kr. optaget med samme kreditor, eksempelvis i et pengeinstitut. Herudover medregnes for afgiftsårene 1987-89, i lighed med den gældende lov, renter af byggelån omfattet af § 62, stk. 5, i lov om stempelafgift.

Renter af lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, 1. pkt., optaget før den 1. januar 1987, der ved overdragelsen af fast ejendom overtages af køberen på uændrede vilkår, fragår i dennes nettorenteudgift, selv om overdragelsen er sket den 1. januar 1987 eller senere. Bortset herfra betragtes et debitorskifte som et nyt låneforhold. Sker der debitorskifte på lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, 2. pkt., kan den nye debitor derimod ikke nedsætte afgiftsgrundlaget med renter af lånet.

Et lån optaget før den 1. januar 1987 kan skifte kreditor, uden at der herved etableres et nyt låneforhold. Den afgiftspligtige kan ikke herved få afgiftsfritagelse for lån ud over 300.000 kr. optaget uden pant i fast ejendom, idet 300.000 kr.'s grænse gælder for den afgiftspligtiges samlede engagement i et låneinstitut pr. 31. december 1986. Der må imidlertid kun være tale om et kreditorskifte og ikke et nyt låneforhold på ændrede vilkår, idet der dog godt kan oprettes et nyt lånedokument i forbindelse med overdragelsen, hvis lånebeløbet ikke forhøjes og lånet ikke afdrages langsomt end oprindeligt aftalt.

Til nr. 2

Nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renter af lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, er betinget af, at aftalen om udstedelse af pantebrev eller låneaftalen for de

lån, for hvilke der ikke er udstedt pantebrev, er indgået skriftligt før den 1. januar 1987.

For kassekreditter og andre lån med adgang til variabel udnyttelse er det ikke umiddelbart muligt at fastsætte et lånebeløb, idet dette vil være svingende.

For disse lån tages der udgangspunkt i kredittens maksimum pr. 31. december 1986. Udgjorde saldoen pr. 31. december 1986 dog et mindre beløb end kredittens maksimum nedsat med 10.000 kr., kan afgiftsgrundlaget højst nedsættes med renter af et lånebeløb svarende til saldoen. Det undgås herved, at låntagere, der ikke i større omfang har udnyttet deres kassekredit, kan få en ekstra forbrugsmulighed uden at skulle betale renteforbruget ved at udnytte kassekreditten. På den anden side er det fundet rimeligt og af administrative grunde hensigtsmæssigt, at personer, der tilnærmelsesvis har udnyttet kredittens maksimum, kan opnå nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renterne af et lånebeløb svarende til maksimum. Udgør differencen mellem kredittens maksimum og saldoen derfor et mindre beløb end 10.000 kr., opnås afgiftsfritagelse for et lånebeløb svarende til kredittens maksimum.

I henhold til den foreslåede § 5, stk. 6, kan låntagere, der har et lån på over 300.000 kr., opnå afgiftsfritagelse for indtil 300.000 kr. ved at overføre et lånebeløb svarende hertil til en særskilt låneaftale. Det er dog en betingelse for afgiftsfritagelsen, at den udskilte del ikke afdrages langsomt end det oprindelige lån, dvs. afdragene på dette lån skal mindst udgøre en forholdsmæssig andel af de aftalte afdrag for det oprindelige lån, svarende til forholdet mellem den udskilte del og det oprindelige lån. Ved afgørelse af, om afdragene opfylder denne betingelse, skal størrelsen af afdragene ses ud fra afviklingsvilkårene i den oprindelige låneaftale. For kassekreditter er der typisk ikke aftalt en løbende afvikling af lånet. Det er derfor en betingelse for, at der kan opnås afgiftsfritagelse for disse lån, at der aftales en afvikling af lånebeløbet, opgjort i henhold til § 3, stk. 6, som et annuitetslån over maksimalt 8 år eller som et serielån over maksimalt 10 år.

I henhold til bemærkningerne til det oprindelige lovforslag til lov om afgift af renter af forbrugslån bortfalder afgiftsfriheden for gamle boliglån, dvs. lån optaget før 7. oktober 1986, såfremt låneaftalen ændres. Denne fortolkning medfører eksempelvis, at den afgiftspligtige og låneinstitutionen afskæres fra at aftale ændring af renten for et fastforrentet lån. Dette medfører, at konkurrencen mellem låneinstitutionerne om disse lån dermed er fjernet til skade for forbrugerne.

Det foreslås derfor i stykke 7, at en ændring af en låneaftale omfattet af stk. 4, nr. 3, efter den 31. december 1986 som udgangspunkt ikke medfører bortfald af retten til at nedsætte afgiftsgrundlaget med renterne af lånet. Da det imidlertid ikke vil kunne anerkendes, at der foretages ændringer af låneaftalen, der medfører yderligere forbrugsmuligheder, vil lånet blive afgiftspligtigt, såfremt det forhøjes eller løbetiden forlænges. Manglende betaling af renter eller afdrag, der ikke skyldes en ny aftale mellem parterne, medfører ikke, at renterne af lånet bliver belagt med forbrugsrenteafgift. Indgås der derimod en aftale om henstand ved betalingen af renter eller afdrag, bliver renterne af lånet herefter afgiftsbelagt, medmindre debitor kan dokumentere, at aftalen skyldes manglende betalingsevne. Det skal samtidig præciseres, at ændring af lånevilkårene for andre lån omfattet af § 3, stk. 4, ikke medfører bortfald af afgiftsfriheden.

Til nr. 3

Det foreslås af administrative hensyn at forhøje minimumsbeløbet for afgiften fra 50 kr. til 100 kr.

Til nr. 4

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget for afgiftsåret 1987 opgøres efter de gældende regler. Der beregnes dog kun afgift af den del af afgiftsgrundlaget, der overstiger 20.000 kr. Endvidere opkræves for afgiftsåret 1987 ikke afgiftsbeløb på under 1.000 kr. Herved opnås, at ligningsmyndighederne, som det i realiteten vil blive tilfældet for afgiftsåret 1987, kan koncentrere sig om et langt mindre antal afgiftspligtige.

Til § 2

Indberetning af oplysninger fra banker, sparekasser, andelskasser og andre låneinstitutter vil først kunne finde sted fra indkomståret 1988. Fra dette indkomstår vil de indberetningspligtige skulle afgive oplysninger til skattemyndigheder og de afgiftspligtige om, hvilke lånerenter der er omfattet af afgiftspligten.

Indberetningspligten medfører, at låneinstitutterne skal opsplitte lånene i lån, der er afgiftspligtige, og lån der er afgiftsfri. Denne opsplitting vil med de klare betingelser, der foreslås for, at et lån bliver afgiftsfrit, normalt kunne foretages uden problemer. Opstår der i enkelte tilfælde tvivl om den afgiftsmæssige status for konkrete låneforhold, vil disse spørgsmål fortsat skulle afklares mellem ligningsmyndighederne og den enkelte skatteyder. Af hensyn til indberetninger for de efterfølgende år må der etableres en tilbagemelding fra ligningsmyndighederne til de indberetningspligtige låneinstitutter i de tilfælde, hvor ligningsmyndighederne ændrer den indberettede lånetype.

Til § 3

Som det fremgår af forslaget til et nyt § 3, stk. 7, medfører en ændring af en låneaftale, hvorved lånet forhøjes eller løbetiden forlænges efter den 31. december 1986, at lånet bliver afgiftspligtigt. Da der kan være låntagere, der efter den 31. december 1986 har foretaget en forhøjelse eller en forlængelse af løbetiden for lån omfattet af § 3, stk. 4, nr. 3, er det fundet rimeligt, at den afgiftspligtige alligevel kan opnå nedsættelse af afgiftsgrundlaget med renterne af lånet, såfremt den låneaftale, der forelå den 31. december 1986, genetableres inden den 1. juni 1988.